

299 1)
Таня
Теодора.

- От къде идеш, Славей? - го попита майка му - госпожа

- Бях на лов с царицата.

- А, и ти ли беше? - попита Калоян. - Бори, где остана?

- Не знам. Струва ми се, ^{че} отиде с Иона и Манастиър да изпрати Целгуба.

Бориловата майка се навъси и крадешком погледна брат си. Тя знаеше, че Калоян не живее добре с жена си. Но знаеше и на каква жестокост и злина бе способен, когато узнае, че някой го маме и играе.

В това време пристигна Агнеса с Иоан. Бургундката беше едра и угледна жена, с големи сини очи. Цяла разтреперана се поклони пред царя и с бегъл взор се опита да прочете по лицето му, дали я вика само за писмото или е узнал нещо за княза и племеницата й.

Но усмихнатите лица на царя и сестрите му го успокоиха. Тя седна край трапезата, извади от джоба на широката си руба писмото и почна да превежда с пресекнат от възлание глас.

Брат й пилеше:

"... И така, като се събраха всички графове и високи барони, избраха за свой вожд граф Тибо дьо Шампан. После всеки замина за своята земя. Но наскоро граф Тибо умря и тогава, вместо него, избраха маркиза ди Монферато из Ломбардия, поради голямата му мъдрост. След това избраха ^{избраха} мене, Жерве дьо Кастел, Роберт дьо Роншоа и Жерве дьо Маншикор ^{като} за добровестници. Маркизът ни прие много любезно, остана много очуден от избора на французките барони, но прие поканата да дойде в Соасон. И ни върна ^{обратно} назад, като ни предложи много скъпи подаръци, но ние не ги ^и прехме. Когато маркизът пристигна в Соасон, бароните го посрещнаха с много тържества, провъгласиха го за водач на кръстоносците и му ^{да} предадоха царите, които граф Тибо бе оставил за по-